

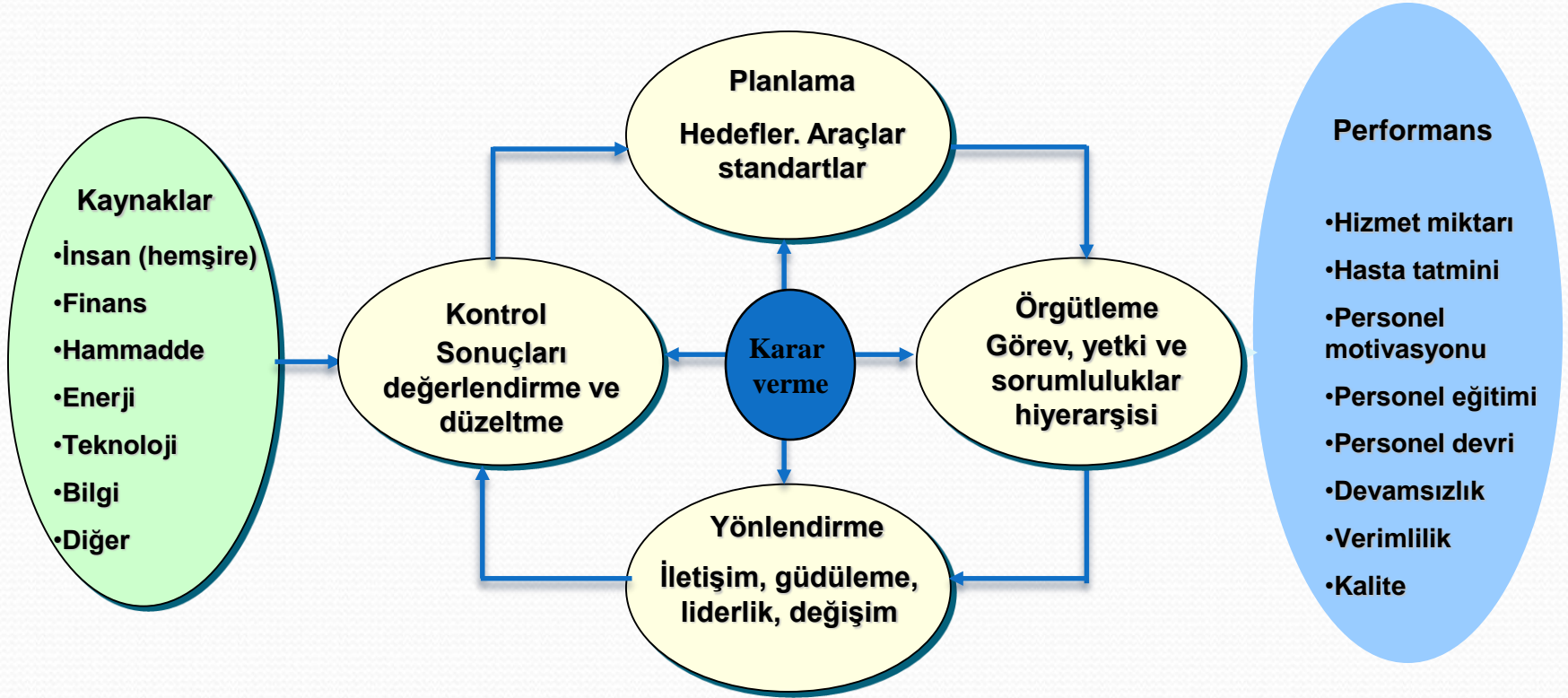
SKY 302

İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ

1. Hafta

**İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ,
İŞLEVLERİ,
İLKELERİ VE
ÖRGÜTLENMESİ**

Genel Yönetim Modeli

Yönetim İşlevleri

İnsan Kaynakları

- Örgütün elindeki her türlü güç ancak işgörenin eliyle eyleme geçirilebilir
- “Yönetimin temel sorumluluğu sistemi geliştirmektir; ancak bunu başarmak için gayretini ve zamanını büyük ölçüde insan ögesine ayırmak zorundadır”.

- Günümüzün yöneticisi kaliteli hizmet anlayışı içerisinde örgütün amaçları doğrultusunda davranışta bulunacak işgöreni yöneten kişidir .
- İnsan kaynakları, örgütlerde üretim faaliyetini doğrudan ya da dolaylı biçimde gerçekleştiren kişileri (yöneticiler dahil) ifade etmektedir.

İşletmelerde Başarıyı Belirleyen Faktörler

- İş ortamına bağlı faktörler
- Yöneticiye bağlı faktörler
- İşgörene bağlı faktörler

İnsan Kaynakları Yönetimi

- Çalışanların etkili ve verimli bir biçimde çalıştırılmasıyla ilgili faaliyetler bütünü veya sistemidir.

İK Yönetiminin Gelişimi

Geçmiş Etkiler

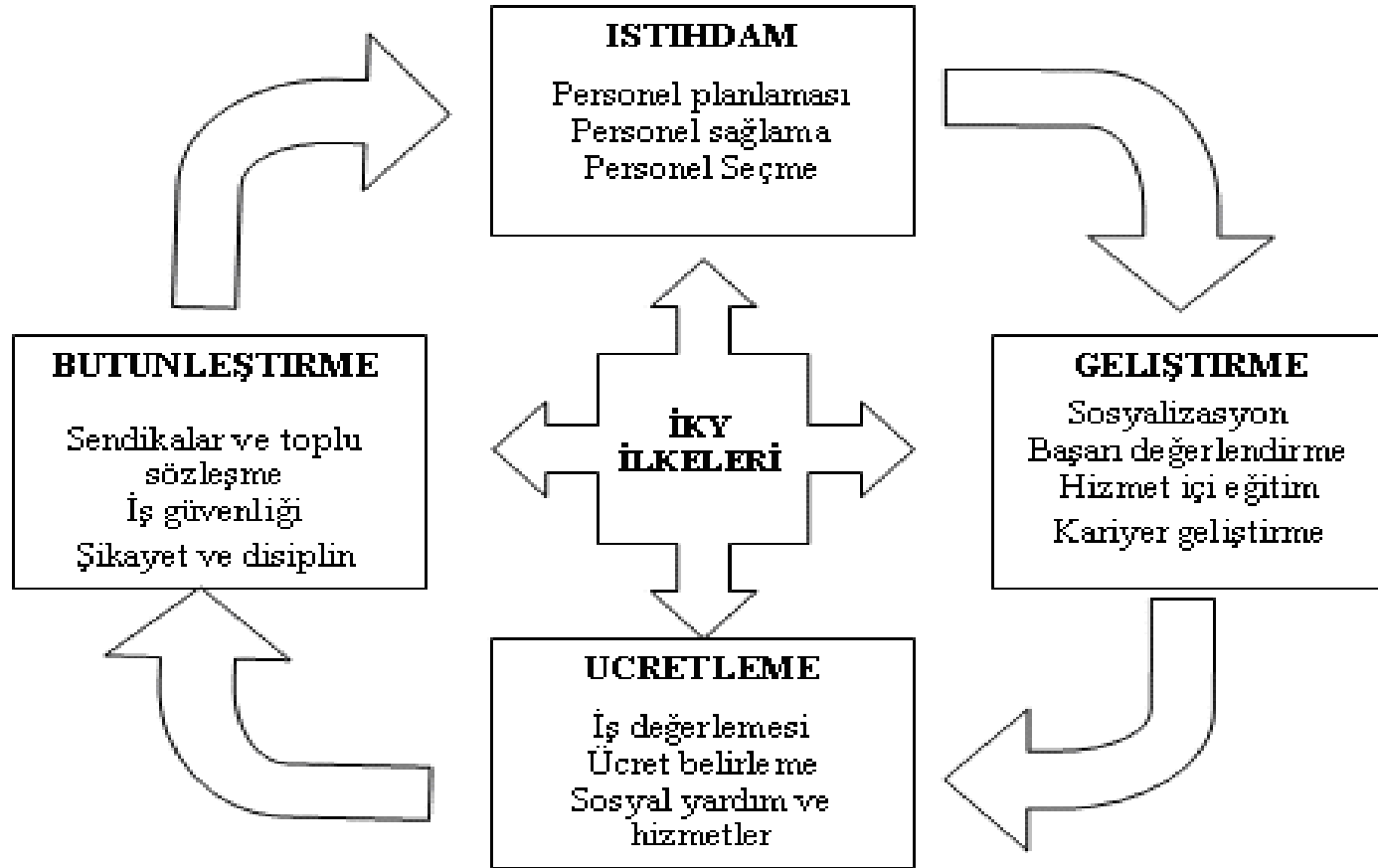
- Endüstri devrimi
- Kütle üretimine geçiş
- Bilimsel yönetim akımı
- Davranışçı yaklaşımlar
- Liyakat ilkesinin önem kazanması.

İK Yönetiminin Gelişimi

Çağdaş Etkiler

- İnsan kaynaklarının maliyeti
- Verimlilik krizi
- Değişimin hızlılığı
- Küreselleşme
- İş gücü çeşitliliği
- Beceri gerekliliği
- Küçülme ve sayı azaltma
- Yetkilendirme

İKY işlevleri

İKY İlkeleri

- Liyakat ilkesi
- İşe girişte eşitlik ilkesi
- Kariyer ilkesi
- Güvence ilkesi
- Yansızlık ilkesi
- Halef yetiştirme ilkesi
- Yönetim geliştirme ilkesi

İnsan Kaynakları Yönetiminin Örgütlenmesi

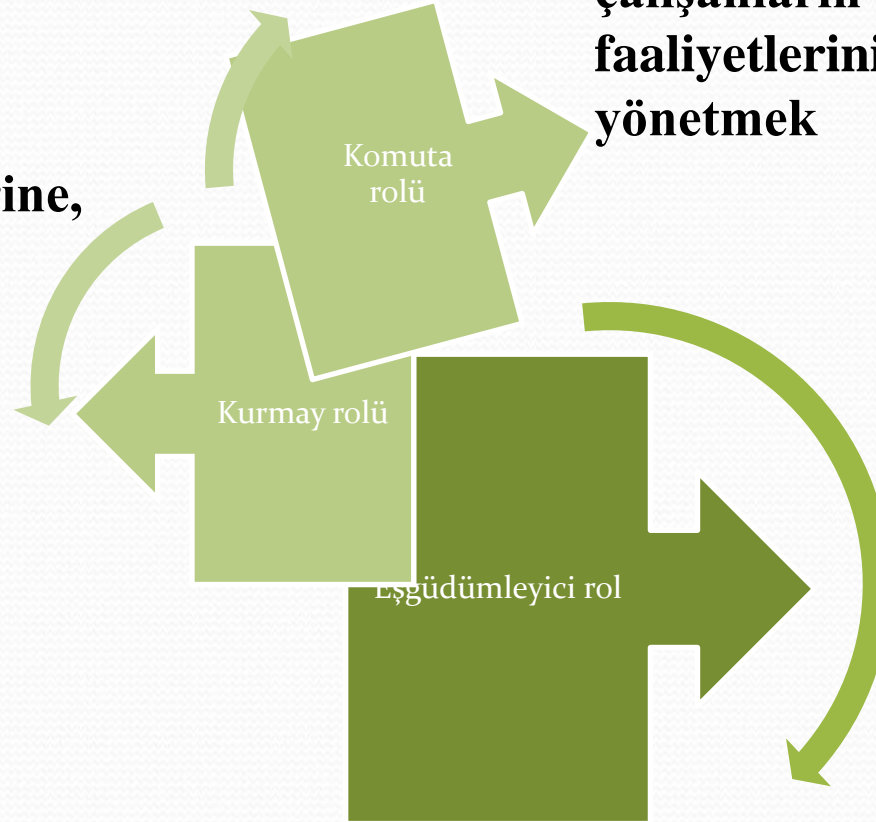
- İK Yönetiminin örgüt içindeki rolü,
 - İşgörenlerin motivasyonunu ve verimini yükseltecek bir ortamın yaratılması
 - Bu ortamın korunup geliştirilmesi için gerekli politikaların oluşturulması
 - Teknik bilgilerin sağlanması
- İK Yönetimi örgüt içinde “Kurmay” (yardımcı, danışman) konumundadır.

İK Yöneticisinin Örgüt İçi Roller

- Komuta rolü
- Eşgüdümleyici rol
- Kurmay rolü

İK Yöneticisinin rolleri

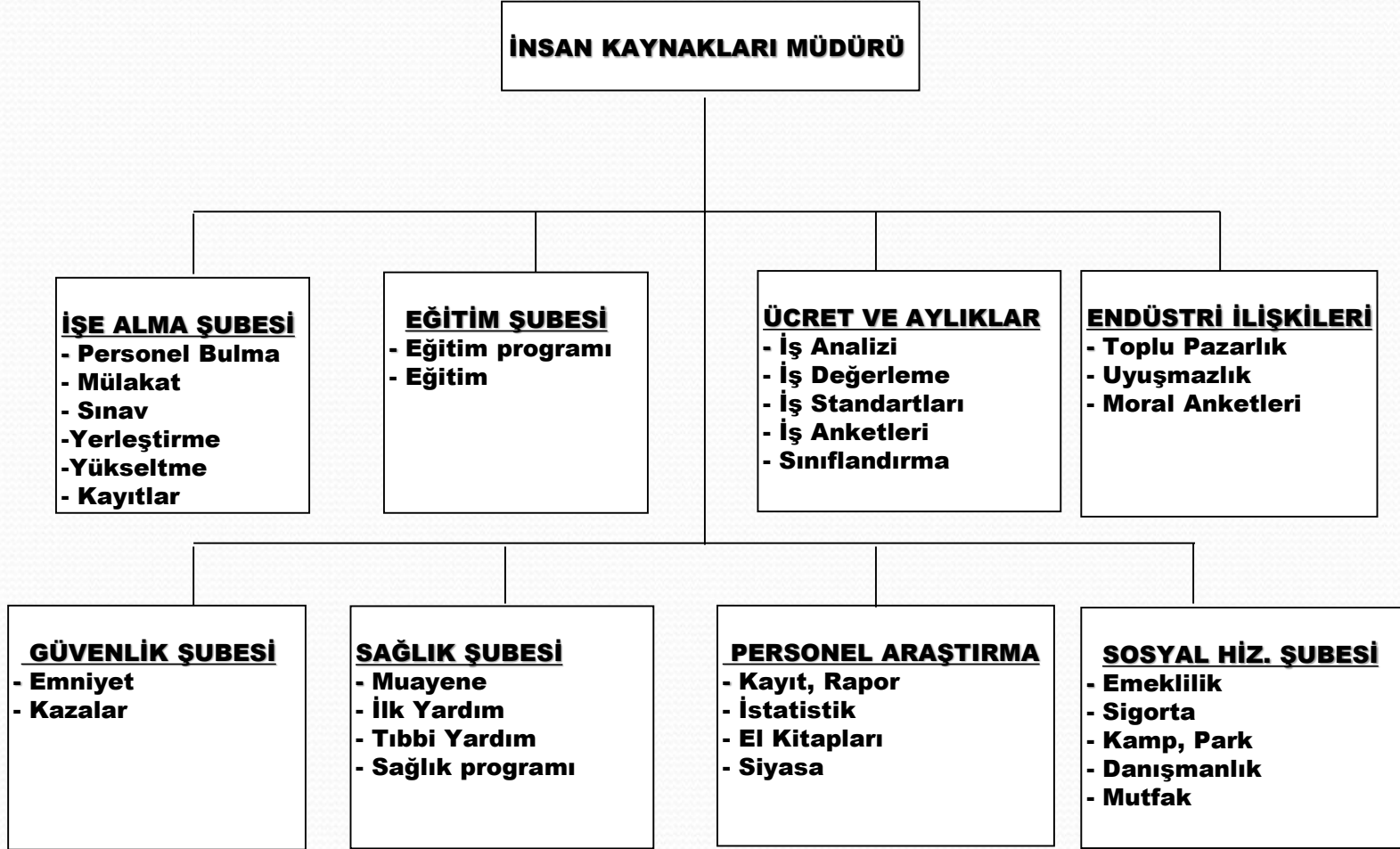
**Hat yöneticilerine,
İK alanında
danışmanlık
yapmak**

**Kendi bölümünde
çalışanların
faaliyetlerini
yönetmek**

**İK amaç ve
politikalarının
tüm hat
yöneticileri
tarafından yerine
getirilmesini
sağlamak**

İnsan Kaynakları Bölümü Örgütlenmesi

İKY Etkililiğinin Değerlendirilmesinde Kullanılan Ölçütler

Yeterlilik
(Competence)

- Personelin, kurumun etkili ve üretken üyesi olabilme derecesidir

Uyum (Compliance)

- Bireysel amaçlarla, kurumsal amaçlar arasında tutarlılık sağlanması

Bağlanma
(Commitment)

- Personelin kuruma karşı bağlılığı-sadakati

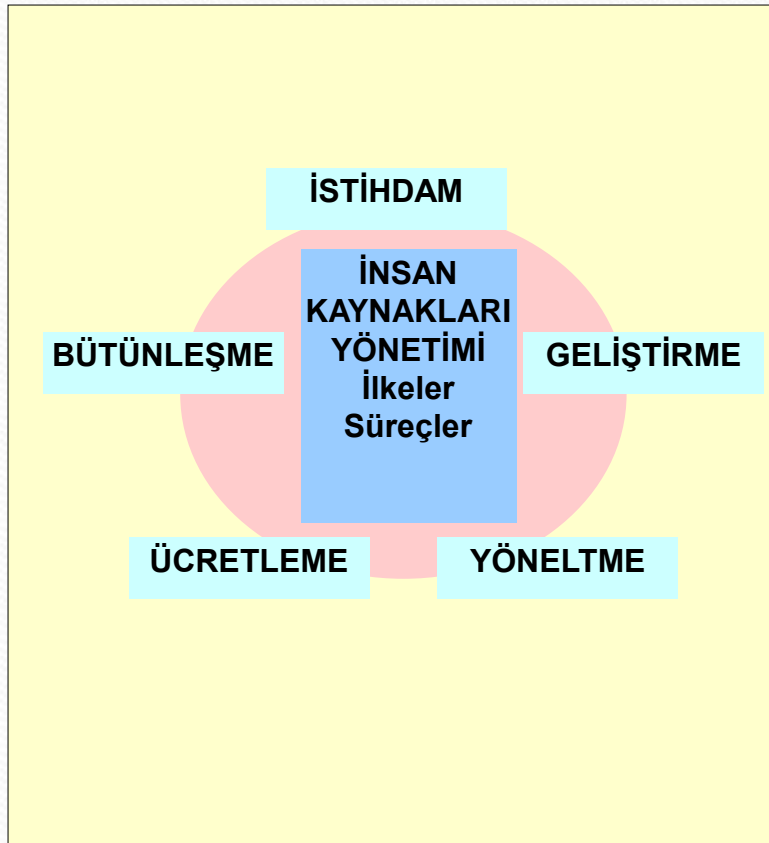
Maliyet etkililik (Cost Effectiveness)

- Personele yönelik harcamaların istenen sonuçları verebilmesi

İki temel gösterge:

- *Personel devri*: İşletmeden bir dönem içinde çeşitli nedenlerle ayrılan personelin yüzde olarak oranını gösterir.
- *Personel devamsızlığı*: Devamsızlık bir işgörenin programlanmış bir işte mazeretsiz olarak bulunmamasıdır. Devamsızlık oranı, belirli bir dönemde kaydedilen işgücü saatleri toplamının, planlanan toplam işgücü saatlerine oranlanması ile elde edilir.

İKY Modeli

Personel Yönetimi ile İnsan Kaynakları Yönetimi Arasındaki Farklılıklar

Personel Yönetimi

- İş odaklı
- Operasyonel faaliyet
- Kayıt sistemi
- Statik yapı
- İnsan maliyet unsuru
- Kalıplar, normlar
- Klasik yönetim
- İşte çalışan insan
- İç Planlama

İnsan Kaynakları Yönetimi

- İnsan odaklı
- Danışmanlık hizmeti
- Kaynak anlayışı
- Dinamik yapı
- İnsan önemli bir girdi
- Misyon ve değerler
- İş i yönlendiren insan
- Stratejik planlama
- Toplam Kalite Yönetimi

Kaynaklar

- Can, H. Ve Kavuncubaşı, Ş. (2005). Kamu ve Özel Kesimde İnsan Kaynakları Yönetimi. Siyasal Kitabevi, Ankara.
- Uyargil, C. ve diğerleri. (2009). İnsan Kaynakları Yönetimi. 4. Baskı, Beta Basım A.Ş. İstanbul.
- Esatoğlu, A.E., Yıldırım, T. (2010). Sağlık Kurumları Yönetimi. Ankara Üniversitesi Uzaktan Eğitim Yayınları, Yayın No. 64.
- FINDIKÇI Cemal, (1999), İnsan Kaynakları Yönetimi, Alfa Yönetim Dizisi.
- YÜKSEL Öznur, (2000), İnsan Kaynakları Yönetimi, Gazi Kitapevi, Ekim, Ankara.
- HESAPÇIOĞLU Muhsin,(2001), Türkiye’de Makro Düzeyde İnsan Kaynakları Planlaması. Anı Yayıncılık, Eylül.
- TORTOP Nuri, (1999), Personel Yönetimi. Yargı Yayınları, 6. Baskı,
- SABUNCUOĞLU Zeyyat, (1997), Personel Yönetimi, Ezgi Kitabevi, Furkan Ofset, Bursa.
- FRIED J. BRUCE, JOHNSON A. JAMES (Ed), (2002), Human Resources in Healthcare, AUPHA, Health Administration Pres .